

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-intro-shoot-idm247.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indledningsdigtet

Denne gemte ånd og latente sandhed finder vi igen i indledningsdigtets billede af den nordiske natur, som Grundtvigs sang i fugleskikkelse flyver hen over. Både klipperne (strofe 9), egelunde (strofe 10) og havet (strofe 11) bærer stadig spor efter fædrenes bedrifter og opfordres til at vågne op igen. Efter denne appel til naturen, dvs. "rummet", tilkaldes de afdøde fædre, der efter Lundgreen-Nielsens opfattelse (1980, bind 2, s. 653 f.) står for "tiden" og historien, som skal tordne ned fra himmelen (strofe 13-15) og ryste det bevidstløse folk op af sin dvale. Begge påkaldelser afsluttes med en vækkelsesstrofe (strofe 12 og 16), der citerer fra Kingos passionssalme om de sovende disciple (*Vinter-Parten 1689* nr. 162). Som tredje komponent præsenterer Grundtvig efterfølgende sig selv som gudsendt vækker, præst og skjald (strofe 17-29). Han fremstiller sig her som gammeltestamentlig profet og ypperstepræst igennem ordlyden og bibelske allusioner. Trompeten, som han blæser "Høit og hardt fra Kirkesvale" (strofe 17), er i 4 Mos 10,2-9 det instrument, Moses og præsterne bruger både til at sammenkalde folket og til at blæse alarm, når Israels folk skal bryde op eller drage i krig mod en fjende. Stroferne om sangen som fugl er et lån fra hans slutdigt i *Roskilde-Saga* og trækker dermed en parallel til reformationstiden – og viser også Grundtvig som reformator. Med citatet fra Kingo fremstiller Grundtvig sig desuden som hans arvtager.

Overskriften til trods bærer indledningsdigtet dog meget mere præg af tordnen end af sang. Da digtet genoptrykkes i *Nordiske Smaadigte* (1838), er dets titel også som konsekvens ændret fra "Sang" til "Skrig".